

Nr 10 (218) październik 2017

MIESIĘCZNIK PARAFII WNIEBOWZIECIA
NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY W KATOWICACH

Rok XIX

pielgrzym

VII Parafialne Misje Święte A.D. 2017 zakończone

2017
2006
1996
1983
1976
1966
1958

Nowa Rada Parafialna str. 3

Kalendarium Misji św. str. 6

Klucz do Nieba str. 8

Bogurodzica str. 10

Dla Seniorów str. 11

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

■ W październiku zapraszamy na nabożeństwa różańcowe: w tygodniu o 17.15, a w niedzielę o 17.00.

■ 21 października przed południem - odwiedziny chorych i starszych parafian. W listopadzie i grudniu również będą w trzecią sobotę miesiąca, czyli: 17 listopada i 16 grudnia.

■ 22 października - Niedziela Misyjna rozpoczynająca Tydzień Misyjny.

■ 29 października - będziemy gościli karmelitę bosego o. Włodzimierza Tochmańskiego z Krakowa. Będzie można przyjąć szkaplerz.

■ 1 listopada - Uroczystość Wszystkich Świętych. Porządek Mszy św. jak w niedzielę z wyjątkiem Mszy św. o godz. 16, której nie będzie ze względu na Msze św. na cmentarzach.

■ 2 listopada - Dzień Zaduszny. Pamietajmy o zmarłych w modlitwie i o możliwości uzyskania dla nich odpustu zupełnego od 1 do 8 listopada. Różaniec za zmarłych od 2 listopada o godz. 17.30, w niedzielę o 17.00.

Zachęcamy parafian do udziału w spotkaniach grup parafialnych, w których każdy niezależnie od wieku może znaleźć swoje miejsce, poznać nowych ludzi, nawiązać przyjaźnie, pogłębić znajomość Słowa Bożego itp.

Szczególnie zachęcamy chłopców, by wstąpili w szeregi ministrantów i spełniali się w służbie liturgicznej.

ZMARLI

Stefan Kaczmarek, l. 83, ul. Krasieńskiego
Anna Orłowska, l. 72, ul. Sikorskiego
Alicja Panasiuk, l. 67, ul. Sikorskiego
Irena Latosińska, l. 89, ul. Graniczna
Marian Ciesielski, l. 85, ul. Sikorskiego
Maria Komsta, l. 89, ul. Graniczna
Zdzisław Szafirski, l. 67, ul. Sikorskiego
Lidia Boruń, l. 88, ul. Sikorskiego
Czesław Łabaj, l. 68, ul. Graniczna
Janina Niedziela, l. 91, ul. Sikorskiego

DUSZPASTERSTWO

MSZE ŚW. W NASZYM KOŚCIELE:

■ NIEDZIELA:

o godz. 8, 9³⁰, 11⁰⁰, 12³⁰, 16⁰⁰ i 19⁰⁰

14³⁰ dla podopiecznych Sióstr Misjonarek Miłości

Sakrament Chrztu św. i tzw. roczki (I rocznica Chrztu św.) - w II niedzielę miesiąca na Mszy św. o 12³⁰.

■ PONIEDZ. - PIĄTEK: 6³⁰, 8⁰⁰ i 18⁰⁰

SOBOTA: 8⁰⁰, 12⁰⁰ i 18⁰⁰

- w piątki o godz. 8⁰⁰ dla seniorów,

- Msza św. szkolna w I piątki m-ca o 16³⁰.

NABOŻEŃSTWA W CIĄGU ROKU KOŚCIELNEGO:

■ Nieszpory niedzielne i świąteczne o godz. 17⁰⁰.

■ Nowenna do MB Nieustającej Pomocy w środy po wieczornej Mszy św.

■ Całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu w czwartki w nowej kaplicy po porannej Mszy św. o godz. 8⁰⁰ do Mszy św. wieczornej. Po tej Mszy św. jeszcze godzinna adoracja w kościele.

■ Nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa w I piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 8⁰⁰.

■ Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego w III piątek miesiąca po Mszy św. o godz. 8⁰⁰ i 18⁰⁰.

■ Nabożeństwo do świętych - we wtorki po Mszach św. o 8⁰⁰.

■ KANCELARIA PARAFIALNA:

- poniedziałek - 8³⁰ - 11⁰⁰,

- wtorek - 15⁰⁰ - 17³⁰,

- środa - 8³⁰ - 11⁰⁰,

- czwartek - 8³⁰ - 11⁰⁰ i 15⁰⁰ - 17³⁰,

- piątek - 8³⁰ - 11⁰⁰.

■ KATOLICKI TELEFON ZAUFANIA

(32) 253-05-00 czynny całą dobę. Porady: prawnik, lekarz, psycholog, ksiądz.

**Parafia Wniebowzięcia NMP w Katowicach
40-018 Katowice, ul. Graniczna 26
tel. (32) 255 48 72**

**Konto: BSK S. A. VII O/Katowice
nr 68 1050 1214 1000 0007 0030 4934**

**www.graniczna.katowice.pl
poczta@graniczna.katowice.pl**

TERMINARZ SPOTKAŃ

ŻYWY RÓŻANIEC

w I sobotę mies. Msza św. o godz. 8.00
po niej 1 cz. Różańca św.

■ ■ ■

DZIECI MARYI

w soboty o godz. 10.30

■ ■ ■

LEGION MARYI

w środy o godz. 16.30

■ ■ ■

KRAĞ BIBLIJNY

w poniedziałki o 18.45

■ ■ ■

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

według potrzeb

■ ■ ■

GRUPA MŁODZIEŻOWA

w piątki po Mszy św. wieczornej

■ ■ ■

ODNOWA W DUCHU ŚW.

w środy o 19.00 (w DA pod wieżą)

■ ■ ■

MINISTRANCI

w I czwartki po Mszy św. wieczornej,
w II, III i IV sobotę o godz. 9.00

■ ■ ■

KOŚCIÓŁ DOMOWY

w jedną z sobót miesiąca

■ ■ ■

GRUPA LEKTORÓW

poniedziałek po I piątku mies. o godz. 18.45

■ ■ ■

APOSTOLSTWO DOBREJ ŚMIERCI

spotkania i wyjazdy po ogłoszeniu

■ ■ ■

GRUPA ŚW. MARTY

w piątki po Mszy św. o godz. 8.00

■ ■ ■

ZWIĄZEK GÓRNOŚLĄSKI

Koło Katowice-Śródmieście
III czwartek mies., o godz. 18.00

■ ■ ■

APOSTOLAT MODLITWY SENIORA

w każdy piątek Msza św. o godz. 8.00, po niej spotkanie

Spotkania w salkach na I piętrze domu katechet.

MIESIĘCZNIK PARAFIALNY

Redaguje Zespół: ks. Zbigniew Koczeń, Wanda Niedziela, Beata Urban, ks. Marcin Socha, ks. Szymon Melerowicz,
Współpraca: Kamila Falińska, Julia Karkowska, Andrzej Klukowski, Dorota Klukowska
Wydaje Parafia WNMP w Katowicach
e-mail: pielgrzymwnmp@interia.pl
Druk: Kaga-Druk, Katowice,
tel. (32) 255-34-18, 209-05-48

Słowo Proboszcza

Drodzy Czytelnicy Pielgrzyma!

Cieszę się, że mimo tak dużego tempa życia, jakie obecnie obserwujemy, znalazł się czas również na lekturę naszego zacnego *Pielgrzyma*. Rok Maryjny w naszej parafii przeżywamy rzeczywiście intensywnie. Dopiero co zakończyły się trwające 8 dni Misje Święte, a tu znowu z różańcem w dłoniach szturmujemy niebo modlitwą w katedrze, modlitwą do granic – a właściwie bez granic, bo płynącą każdego dnia z ziemi do nieba. O tę codzienną modlitwę różańcową usilnie prosiła nas przecież Matka Boża podczas fatimskich objawień.

Można powiedzieć, że modlitwa jest podstawą życia duchowego, a Maryja jest dla nas mistrzynią modlitwy. W ostatnią niedzielę miesiąca różańcowego chcemy doświadczyć jeszcze jednego wymiaru pobożności maryjnej i przywołać jeszcze jeden znak oddania się w Jej opiekę – znak szkaplerza. Ojciec Włodzimierz Tochmański, karmelita bosy z Krakowa wygłosi nam Słowo Boże o duchowości Karmelu i zaprosi do przyjęcia „szaty Maryi”, jaką jest szkaplerz. Już teraz chcemy się przygotować do tego wydarzenia, aby osoby, które zechcą w tym dniu przyjąć znak oddania się Maryi, uczyniły to świadomie, odpowiedzialnie i z miłością. Polecam zwłaszcza Nowennę do Matki Bożej Szkaplerznej jako duchowe przygotowanie do przyjęcia szkaplerza.

Ostatnim akcentem naszego Roku Maryjnego będzie akt zawierzenia się Jezusowi przez ręce Maryi według św. Ludwika Marii Grignion de Montforta w dniu 8 grudnia, w Uroczystość

Niepokalanego Poczęcia NMP kończącą Rok Maryjny w naszej parafii. Przygotowanie do tego wydarzenia potrwa 33 dni i rozpocznie się 5 listopada.

Przed nami są również ważne duchowo pierwsze dni listopada – czas doświadczania tajemnicy Kościoła, w którym spotykają się wszyscy święci niebiescy, dusze czyściciele i my, którzy nazywamy się Kościołem pielgrzymującym. Będziemy radować się szczęściem zbawionych, stąd Uroczystość Wszystkich Świętych jest tak podniosłym świętem. W dniu Wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych pomożemy modlitwą i ofiarowaniem odpustów tym, którzy jeszcze pokutują za grzechy. Jak więc wielki i święty jest Kościół Boży, jakże cieszymy się, że należymy do społeczności świętej i że nasze imiona zapisane są w niebie, gdzie mieszkań jest wiele i gdzie Miłość nigdy nie ustaje. Modlitwa uwielbienia ze świętymi i modlitwa przeniknięta miłosierdziem wobec dusz czyściceli niech wypełnia nasze serca i uczyni pierwsze dni listopada czasem łaski i uświęcenia.

Bóg zapłać wszystkim, którzy tworzą tę naszą małą, parafialną trzódkę Bożą pielgrzymującą do nieba – także i w tej chwili, z parafialnym *Pielgrzymem* w rękach. Bóg zapłać za każdą modlitwę i życzliwą pomoc dla innych: za pomoc papieskim stypendystom, za pomoc rodzinie z Syrii, za pomoc w pracach przy kościele i miłosierdzie okazywane sąsiadom. Serdecznie też dziękuję tym wszystkim osobom, które zgłosiły się i zgodziły zaangażować w życie parafii poprzez włączenie się do Parafialnej Rady Duszpasterskiej.

Wszystkich serdecznie pozdrawiam i życzę obfitości Bożej łaski przez ręce naszej Patronki Maryi, w tym szczególnym, Jej poświęconym roku!

ks. Zbigniew Kocoń

PIERWSZE SPOTKANIE NOWEJ PARAFIALNEJ RADY DUSZPASTERSKIEJ

5 PAŹDZIERNIKA 2017

Tym razem w naszej parafii nie było tradycyjnych wyborów do Parafialnej Rady Duszpasterskiej, do czego nawiązał na wstępie Ks. Proboszcz, który powitał obecnych i wyraził zadowolenie z obecności tylu chętnych do pomocy osób. Następnie ks. Proboszcz odczytał fragmenty statutu Parafialnej Rady Duszpasterskiej z posynodalnymi zaleceniami.

Składowi nowej Rady Parafialnej przewodniczy ks. Proboszcz Zbigniew Kocoń, należą do niej księża wikariusze, z urzędu siostra zakrystianka, przedstawiciele: Nadzwyczajnych Szafarzy Komunii Św., Parafialnego Zespołu Caritas, Redakcji *Pielgrzyma*, następnie osoby zgłoszone przez parafian oraz te, które odpowiedziały na apel ks. Proboszcza i pragnęły się włączyć w pracę na rzecz parafii. Łącznie jest to 29 osób.

Pośród obecnych wybrano osoby, które będą pełniły podstawowe funkcje. I tak, zastępcą przewodniczącego został – podobnie, jak w poprzedniej kadencji – p. Bogdan Chrzan, a sekretarzem p. Wanda Niedziela. Ustalono również, kto będzie reprezentował naszą Radę na spotkaniu organizowanym przez ks. Arcybiskupa w katedrze w sobotę 14 października.

Kadencja PRD trwa 5 lat i przewidziano: 4 spotkania w ciągu roku (raz na kwartał) oraz inne w razie potrzeby, rekolekcje zimowe i letnie.

Następne spotkanie wyznaczono na 26 października. Wcześniej będzie ustalony termin uroczystego złożenia przyrzeczenia przez członków nowej Rady.

Skład Parafialnej Rady Duszpasterskiej na kadencję 2017-2022:

ks. kan. Zbigniew Kocoń
ks. Szymon Melerowicz
ks. Marcin Socha
S.M. Krzysztofa – Ewa Bielecka
p. Teresa Adamus
p. Bogdan Chrzan
p. Kamila Falińska
p. Jan Froch
p. Lechosław Gajda
p. Damian Gruchlik
p. Helena Hrapkiewicz
p. Anna Jesionek
p. Michał Kałuża
p. Joanna Karkowska
p. Maria Krawczyk

p. Aleksandra Matuszyna
p. Józef Mikrut
p. Elżbieta Mikulska
p. Wanda Niedziela
p. Alicja Olejnik
p. Jerzy Pająk
p. Sebastian Stano
p. Małgorzata Szemiel
p. Sebastian Szymanek
p. Tadeusz Szymaniec
p. Anna Weber
p. Szymon Weber
p. Joanna Wierchowska
p. Iwona Zbylut-Prajs

■ **4 września** – Mszą św. w naszym kościele z udziałem biskupa Marka Szkudło, władz naszego miasta, nauczycieli i uczniów rozpoczęła się miejska uroczystość inauguracji Roku Szkolnego 2017/18, która miała miejsce w Zespole Szkół i Placówek nr 1 przy ul. Paderewskiego 46 (dawna SP nr 12).

■ **5 września** – w dniu wspomnienia św. Matki Teresy z Kaluty w klasztorze Sióstr Misjonarek Miłości ks. arcybiskup senior Damian Zimoń odprawił Mszę św. dla sióstr i ich podopiecznych.

■ **10 września** – gościliśmy ks. dr. Grzegorza Strzelczyka, który w niedzielnych homiliach przedstawił obraz dzisiejszego Kościoła w świetle tekstów II Synodu naszej archidiecezji. Można było również otrzymać broszurę – Przewodnik po uchwałach II Synodu.

■ **19 września** – Parafialny Zespół Caritas włączył się w akcję zorganizowaną przez Archidiecezjalną „Caritas” pod hasłem „Kromka chleba dla sąsiada”. Wszystkim, którzy wspomagali to dzieło dziękujemy.

■ **23 września – 1 października** – przeżywaliśmy Parafialne Misje Święte 2017 prowadzone przez ojców oblatów pod hasłem „Nawróć nas Boże i przymnóż nam wiary”.

■ **5 października** – odbyło się pierwsze posiedzenie nowej Rady Parafialnej.

■ **8 października** – jak co roku w Dniu Papieskim wspieraliśmy Fundację „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Tradycyjnie towarzyszyła temu prowadzona przez młodzież naszej parafii sprzedaż „papieskich kremówek”.

■ **8 października** – przybyły do nas siostry ze Zgromadzenia Matki Bożej Loretańskiej z Warszawy, które modlitwami i działalnością wydawniczą wspierają dzieło Żywego Różańca. Można było nabyć ciekawe książki dla dorosłych i dla dzieci.

■ **13 października** – odbyło się ostatnie w tym roku nabożeństwo fatimskie. Po Eucharystii przyjęto nowych członków Żywego Różańca, wybrano również zelatorów nowych róż różańcowych.

opr. WNiBU, fot. MŚ, BU

O ekumenizmie

Spotkanie Koła Śródmieście Związku Górnośląskiego

21 września na comiesięcznym spotkaniu naszego Koła Śródmieście Związku Górnośląskiego gościliśmy księdza dr. Adama Paliona, którego ks. abp Wiktor Skworec wyznaczył do spraw ekumenizmu.

Wykład ks. Paliona był ciekawy, a w dyskusji zwrócono uwagę na istnienie problemu, z którym nie tylko na Śląsku się spotykamy – jest nim brak szczerzej otwartości na akceptację osób innych wyznań, czy małżeństw mieszanych. Rozmówcy zauważyli pewne braki w edukacji katolików, a często i pewną ostrożność kapłanów w podejmowaniu tematu ekumenizmu. Zamiast wiedzy na temat innych wyznań i rozumienia różnic między nimi, ujawniają się raczej lęki, które łatwo jest przekazywać, gdy tej wiedzy nie ma. Obecni na spotkaniu dostrzegli, że nasz katolicki ekumenizm jest zbyt powierzchowny i warto byłoby do tego tematu powracać, co wszyscy przyjęli z aprobatą.

Przewodniczący Koła Jerzy Pajak
fot. Dorota Klukowska

Zachęcamy do nabywania, czytania i przekazywania dalej czasopism dostępnych w naszym kościele (po Mszach św. przed kościołem lub w zakrystii):

POTRZEBNA POMOC!

Zwracamy się z prośbą do wszystkich osób, którym zależy na naszej świątyni, dysponują czasem i zdrowiem, by zechciały się włączyć do sprzątania naszego kościoła. Ponawiamy ten apel, ponieważ panie, które od lat wykonują tę pracę są już w większości coraz starsze i słabsze.

Osoby chętne mogą się zgłosić w zakrystii lub przyjść do kościoła. Sprzątanie odbywa się w piątki po Mszy św. o godz. 8.

Parafialny Zespół „Caritas” informuje, że od października wznowione zostanie wydawanie żywności w ramach programu PEAD.

Osoby chętne do korzystania z powyższej pomocy, proszone są o dostarczenie do kancelarii parafialnej wniosku wydanego przez MOPS. Kryterium dochodowe dla osoby samotnej nie może przekroczyć 1080 zł netto, zaś osoby w rodzinie 740 zł.

Tornister pełen uśmiechu

Przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego wielu parafian włączyło się w akcję „Tornister pełen uśmiechu” wypełniając przygotowane plecaczki szkolną wyprawką. Trafiły one do podopiecznych Świątlicy św. Brata Alberta. Jak w poprzednich latach dzieci przygotowały serdeczne i kolorowe podziękowania, które mieliśmy okazję oglądać w przykościelnych gablotkach. Być może były one wyrysowane już otrzymanymi kredkami, pisakami... Rysunków było sporo, niestety nie możemy zamieścić wszystkich. To bardzo miłe, że na jednym z nich podpisały się wszystkie dzieci.

Od opiekunów Świątlicy otrzymaliśmy również list do darczyńców, który z przyjemnością cytujemy.

Katowice, dn. 04.09.2017

PODZIĘKOWANIE

Składamy serdeczne podziękowania dla Księdza Proboszcza Zbigniewa Koconia za zorganizowanie i przeprowadzenie zbiórki materiałów szkolnych dla podopiecznych Świątlicy Św. Brata Alberta w Katowicach.

Szczególne wyrazy wdzięczności kierujemy do wszystkich parafian Parafii Wniebowzięcia NMP w Katowicach. Dziękujemy za okazaną pomoc i wielki gest serca. Przekazane przez Państwa artykuły piśmienne i dydaktyczne stanowią dla naszych dzieciaków ogromny dar, dzięki któremu będą mogły dobrze przygotowywać się do zajęć szkolnych.

Serdeczne Bóg zapłać.

Z wyrazami szacunku Wychowawcy i podopieczni Świątlicy Św. Brata Alberta

4 października - św. Franciszka z Asyżu

4 października wspominaliśmy św. Franciszka z Asyżu. Jego osoba jest przywoływana, kiedy mówimy o ochronie środowiska naturalnego, praw zwierząt, które tak pięknie nazywał „braćmi mniejszymi”. Jego radykalne podążanie za Chrystusem, ubóstwo i prostota życia do dziś fascynują i pociągają stanowiąc wzór do naśladowania, mimo że tak bardzo zmieniły się czasy. W poprzednim *Pielgrzymie* pisaliśmy o jednej z róż Żywego Różańca, której św. Franciszek patronuje.

*Święty Franciszku, mężu prostoty i pokoju,
bądź swym duchem pojednania pośród tych, którzy walczą o nową ziemię.*

Św. Franciszek jest dla jednych mężem pokoju, dla innych miłośnikiem przyrody, jeszcze dla innych wielkim mistykiem i założycielem wielkiej rodziny zakonnej. Był on jednak nie tylko mężem modlitwy, nie tylko prekursorem ekologów. Naśladował Chrystusa nie jako specjalista od szczególnych przypadków. Głęboko wierzył w możliwość pogodzenia Boga, człowieka i stworzenia. Jego wiara była trójwymiarowa.

Nie dziwi fakt, że 4 października został ustanowiony w 1931 r. Światowym Dniem Zwierząt, a w Polsce uczyniono to uchwałą sejmową w 2006 r.

Punkt Charytatywny „Św. Brat Albert”

ul. Sikorskiego 24, od pomnika

Godziny otwarcia: - czwartek 16³⁰ - 17³⁰

- wtorek 16 - 18

- środa 10 - 12

Według podanego planu sklepik działa do końca czerwca.

Oferujemy: odzież, pościel, firanki, sprzęt domowy, sportowy, zabawki – zapraszamy.

Prosimy nie zostawiać przyniesionych rzeczy przed sklepikiem, gdy jest zamknięty.

KALENDARIUM MISJI ŚWIĘTYCH - 23.09.-1.10.2017 R.

NAWRÓĆ NAS, BOŻE, I PRZYMNOŻ NAM WIARY!

Sobota, 23 września - rozpoczęcie Misji Parafialnych

Duchu Święty zstąp!

Ks. Proboszcz wprowadził do naszej świątyni misjonarzy oblatów: o. Piotra Prauznera-Bechcickiego i o. Daniela Biednika przekazując im symboliczne klucze do parafii i stuły oraz udzielił błogosławieństwa. Następnie uczestniczyliśmy w koncelebrowanej Mszy św. z pierwszą nauką misyjną.

Tę uroczystość poprzedziła pierwsza modlitwa różańcowa do Matki Bożej Rozwiązującej Węzły, która towarzyszyła nam przed wieczorną Mszą św. przez następnych 8 dni.

Niedziela, 24 września

Ukaż mi, Panie swą Twarz, daj mi usłyszeć Twój głos!

Podczas wszystkich Mszy św. wysłuchaliśmy nauki misyjnej, a wieczorem mężczyźni uczestniczyli w nauce stanowej.

Od tego dnia codziennie spotykaliśmy się także o godz. 21 na Apelu Misyjnym ze światłami, który rozpoczynaliśmy Bogurodzicą i pieśnią Apelu Jasnogórskiego. Wyświetlany na ekranach w kościele obraz częstochowskiego sanktuarium i wizerunek Czarnej Madonny tworzyły swoistą więź z Jasną Górą.

Każdego dnia odmawialiśmy dziesiątkę różańca a światło odpalone od paschału mogliśmy zanieść do naszych domów.

W czasie apelu misjonarze krótko podsumowywali kolejny dzień misyjny i przekazywali charakterystyczny symbol wiążący się z tematyką misji. Były to m.in.: ziarnko gorczycy, zdanie z Pisma Świętego, sól.

Poniedziałek, 25 września

Prowadź nas, Panie, drogą Twoich przykazań!

Poniedziałek podporządkowany był tematowi Dekalogu, a symbolem tego dnia były tablice z dziesięcioma przykazaniami, które wniesiono i ustawiano przed ołtarzem.

W tym dniu swoją naukę stanową miały kobiety.

Wtorek, 26 września

Boże, pokaż jak kochać Ciebie i naszych bliźnich!

Podczas wtorkowych nauk misjonarze zwrócili uwagę na ważność nauki Kościoła, którą zawiera Katechizm Kościoła Katolickiego. I ta księga została ustawiona przed ołtarzem obok tablic z przykazaniami.

Wieczorem nauka stanowa była przeznaczona dla małżeństw, narzeczonych i rozeznających powołanie małżeńskie.

Środa, 27 września

Boże, naucz nas liczyć dni nasze!

W godzinach popołudniowych swoją naukę misyjną miały dzieci, które obok poprzednich symboli złożyły przy ołtarzu przygotowane przez siebie narysowane i wycięte duże klucze.

Wieczorne nabożeństwo było poświęcone naszym bliskim zmarłym, zmarłym parafianom, budowniczym kościoła oraz

kapłanom i siostram zakonnym, którzy w naszej parafii posługiwali. Podczas modlitwy zapalano znicze i okadzano Księgę Zmarłych ustawioną na pulpicie w prezbiterium.

Czwartek, 28 września

Jezu, poślij robotników na swoje żniwo!

We czwartek modlitwa obejmowała kapłanów i siostry zakonne z naszych zgromadzeń. Modliliśmy się również o nowe powołania do życia kapłańskiego, zakonnego i misyjnego.

I dopiero od tego dnia była okazja do misyjnej spowiedzi św., do której przygotowywały nas wcześniejsze nauki.

O godz. 21 Apelem Misyjnym rozpoczęła się tzw. Noc Nikodema z adoracją Najświętszego Sakramentu, modlitwą o uzdrowienie wewnętrzne i okazją do spowiedzi, która zakończyła się przed północą.

Piątek, 29 września

Krzyżu święty, tylko w Tobie moje jest zbawienie!

W piątek zarówno nauki misyjne, jak i nabożeństwa poświęcone były Męce Pana Jezusa. Po wieczornej Mszy św. przeszliśmy ulicami parafii rozważając drogę krzyżową. Towarzyszyły nam teksty z Pisma świętego. Do kolejnych stacji krzyża nosły różne grupy: mężczyźni, kobiety, małżeństwa, młodzież, wspólnoty parafialne, siostry i księża.

Liczna procesja drogi krzyżowej ze świecami robiła duże wrażenie. Po kończącym drogę krzyżową Apelu Jasnogórskim była możliwość indywidualnego uczenia krzyża.

Sobota, 30 września

Maryjo, Wspomożenie wiernych, oręduj za nami!

Sobota była poświęcona Matce Bożej. Po każdej Mszy św. zawieraliśmy parafię Maryi Niepokalanej.

Był to również dzień odwiedzin chorych w domach. W kościele podczas południowej Mszy św. chorzy i starsi parafianie przyjęli sakrament namaszczenia chorych i błogosławieństwo louredzkie, po czym mieli okazję spotkać się w salkach parafialnych na poczęstunku.

Wieczorem swoją naukę stanową miała młodzież.

Niedziela, 1 października

Duchu Święty, prowadź nas drogami wiary!

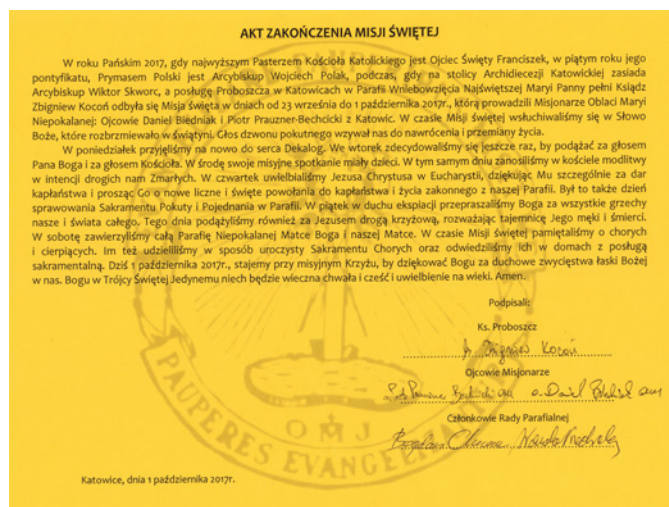
Ostatni dzień Misji. Podczas Mszy św. o godz. 11 błogosławieństwo przyjęły dzieci oraz matki oczekujące potomstwa. Ostatni raz odmówiliśmy różaniec w nowennie do MB Rozwiązującej Węzły. A ostatni Apel Misyjny był wyjątkowo uroczysty. Misjonarze i ks. Proboszcz podpisali Akt zakończenia misji św. 2017. Następnie pod krzyżem misyjnym ojcowie Piotr i Daniel przekazali ks. Proboszczowi otrzymane przed 9 dniami klucze i stuły oraz udzielili wszystkim misyjnego błogosławieństwa połączonego z możliwością uzyskania odpustu zupełnego.

Symbole misyjne umieszczone przed ołtarzem w kolejnych dniach: tablice Dekalogu, Ewangeliarz, Katechizm, świeca, klucze, miseczka z gorzyczą, naczynie kamienne z cytatami z Pisma Św., kieliń, stuła, figura Maryi

AKT ZAKOŃCZENIA MISJI ŚWIĘTEJ - fragment

W roku Pańskim 2017, gdy najwyższym Pasterzem Kościoła Katolickiego jest Ojciec Święty Franciszek, w piątym roku jego pontyfikatu, Prymasem Polski jest Arcybiskup Wojciech Polak, podczas, gdy na stolicy Archidiecezji Katowickiej zasiada Arcybiskup Wiktor Skworec, a posługę proboszcza w Katowicach w Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny pełni ksiądz Zbigniew Kocoń odbyła się Misja święta w dniach od 23 września do 1 października 2017 r., którą prowadzili Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej: ojcowie Daniel Biedniak i Piotr Prauzner-Bechcicki z Katowic. W czasie Misji świętej wsłuchiwalismy się w Słowo Boże, które rozbrzmiewało w świątyni. Głos dzwonu pokutnego wzywał nas do nawrócenia i przemiany życia. (...) Dziś, 1 października 2017 r., stajemy przy misyjnym Krzyżu, by dziękować Bogu za duchowe zwycięstwa łaski Bożej w nas. Bogu w Trójcy Świętej Jedyneemu niech będzie wieczna chwała i cześć i uwielbienie na wieki. Amen.

fol. Andrzej Klukowski

W kolejnych numerach Pielgrzyma będziemy nawiązywać do myśli i refleksji po niedawno zakończonych Misjach Parafialnych. Na początek, w związku z październikowymi nabożeństwami różańcowymi, wrócimy do tematyki różańcowej, do której ojcowie misjonarze - Piotr i Daniel wielokrotnie się odnosili.

RÓŻANIEC KLUCZEM DO NIEBA

Naszym celem jest Niebo. To proste, fundamentalne twierdzenie, które padło w sobotnim wieczornym kazaniu misyjnym o. Piotra, wcale nie musi być takie oczywiste w mnogości stawianych sobie przez współczesnego człowieka celów do zdobycia w bliższej i dalszej perspektywie. Odpowiedzmy sobie szczerze: ilu z nas na pytanie o swój cel życia i działania wskazałoby Niebo...

Jak się tam dostać, jakie drogi do Nieba prowadzą? Maryja w czasie objawień fatimskich przekazuje dzieciom, a przez nie całemu światu, trzy wskazówki – trzy swego rodzaju klucze do Nieba. Są nimi: NAWRÓCENIE, POKUTA i RÓŻANIEC.

Różaniec – trzeci klucz, bardzo ważny, bo w istocie jest streszczeniem Ewangelii. Rozważając kolejne tajemnice towarzyszymy Jezusowi w najważniejszych chwilach Jego życia. Różaniec to szansa, by lepiej poznać Jezusa, pamiętać o Nim, przy Nim czuć i czerpać z tych tajemnic, które zawarte są w Biblii.

I choć mogłoby się wydawać, że różaniec to klucz „prostszy i lżejszy” niż nawrócenie i pokuta, to również on wymaga właściwego użycia, a jest nim postawa odwagi i oddania.

Rzeczywiście nawrócenie i pokuta wymagają odwagi, by zmienić myślenie, by przeciwstawić się „temu światu”, by pokazywać czynem, na zewnątrz to, w co wierzy. Trzeba też odwagi, żeby chwycić za różaniec, kiedy już nic innego nie pomaga, albo chwycić za różaniec, by dać świadectwo swojej modlitwy. Trzeba odwagi, bo często można się spotkać z kpiną, że to modlitwa starych babć, mechaniczne klepanie paciorków itp.

Potrzeba też oddania w nawróceniu (oddać swoje życie Bogu), w pokucie (innym ludziom, np. przez jałmużnę jako czyn pokutny) i w różańcu, w którym oddajemy swój czas. To prawda, różaniec „zabiera” czas - to zresztą bywa jednym z usprawiedliwień przed sięganiem po tę formę modlitwy. Wydaje nam się, że marnujemy czas, w którym moglibyśmy zrobić tyle innych rzeczy, a tymczasem oddanie się modlitwie różańcowej i oddanie „W” modlitwie różańcowej będzie źródłem wielu owoców i nie będzie to czas stracony.

Różaniec to także encyklopedia życia człowieka, które to określenie jednego ze starszych ojców oblatów przytoczył o. Daniel, w czasie sobotniego Apelu Jasnogórskiego, pokazując nam otrzymany kilka lat wcześniej różaniec wykonany z chleba. I podobnie, jak chleb, powszedni pokarm, który staje się częścią naszego ciała, dzięki któremu rośniemy, nabieramy sił, dojrzewamy, w tym sensie zmienia nasze życie i staje się częścią naszej historii, tak i różaniec również wpisuje się w naszą osobistą historię.

Każdy z nas ma swoje tajemnice radosne, światła, bolesne i chwalebne: dobra wiado-

mość, czyjaś pomoc, narodziny dziecka, osiągnięty sukces, ożywienie modlitwy, nawrócenie, czyjeś zainteresowanie, cierpienie, choroba, nieprzespane noce, strata kogoś bliskiego, utrata pracy, przebaczenie... i wiele innych. W naszym życiu nieustannie rozgrywają się zwiastowania, nawiedzenia, narodziny, ogrójce, biczowania, drogi krzyżowe, cuda w Kanie, przemiany wewnętrzne, tęsknoty i zjednoczenia z Chrystusem w Eucharystii... Różaniec to jest historia życia Jezusa, ale i naszego życia.

Czy wśród wielu rzeczy przemijających (które z czasem trzeba wymienić): dowodu osobistego, prawa jazdy, różnych kart bankowych, może okularów itp. jest miejsce w torebce czy kieszeni na różaniec, ten drobny sznur paciorków, który symbolizuje też nasze życie, bo zawsze będzie czas radości i smutku, będą tajemnice chwalebne i światła.

A może w modlitwie różańcowej pójść krok dalej – stać się (jak to określił o. Daniel) żywym paciorkiem, być takim jednym wydarzeniem z życia Chrystusa we wspólnotowej modlitwie grupy Żywego Różańca?

Tajemnice radosne, bolesne, chwalebne i światła są też nasze. I jak rośniemy, dojrzewamy dzięki spożywaniu chleba, tak duchowo rośniemy, kiedy odmawiamy różaniec.

*Opracowane na podstawie nauk misyjnych o.o. oblatów:
Piotra Prauznera-Bechcickiego i Daniela Biedniaka*

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

na październik

OGÓLNA: Aby w świecie pracy wszystkim były zagwarantowane poszanowanie i ochrona praw, a bezrobotnym została dana możliwość przyczyniania się do tworzenia wspólnego dobra.

na listopad

EWANGELIZACYJNA: Aby chrześcijanie w Azji, dając świadectwo Ewangelii swoimi słowami i czynami, przyczyniali się do dialogu, pokoju i wzajemnego zrozumienia, zwłaszcza z wyznawcami innych religii.

Zachęcamy również do wstąpienia do Żywego Różańca w naszej parafii.

W zakrystii dostępna jest lista uczestników dwóch niepełnych róż różańcowych: Św. Ojca Pio i Św. Antoniego.

Po co komu wytrwałość i cierpliwość, jeśli życie jest tak kruche i tak krótkie?

[...] Ty, który jesteś poza czasem, uśmiechasz się, Panie, widząc, jak z nim walczymy, ale wiesz, co robisz. Nie mylisz się w przydzielaniu ludziom czasu.

Każdemu dajesz czas na zrobienie tego, co chcesz, by zrobił. Ale nie trzeba tracić czasu, marnować czasu, zabijać czasu, bo czas jest Twoim darem, ale darem niszczącym, darem, którego nie można przetrzymać. [...]

Michel Quoist

Niewątpliwie czas jest darem, a chwile ulotne. Dlatego ważne jest, żeby czasu nie marnować, a cieszyć się tym, co człowieka spotyka w danym momencie życia. Radość codzienności i doświadczenia świata: krajobrazów, ludzi, spotkań, rozmów – nie polegają na trwonieniu życia, które jest kruche i krótkie. Wystarczy przejść się przez cmentarz i przyjrzeć datom śmierci. Każdy jej doświadczy. Jedni umierają po długiej chorobie w hospicjach, domach opieki, szpitalach, inni w wypadkach samochodowych. Niektórzy są uczestnikami katastrofy: zawalony dach, rozbity samolot, wstrząs w kopalni, terroryzm. Są i tacy, którzy odchodzą nagle – po ludzku za szybko. Taka perspektywa zdaje się kierować myśli człowieka na model życia pod hasłem: „róbta co chceta” – przecież i tak w każdej chwili można stracić życie, w jednej tylko, czasem najmniej spodziewanej. Więc po co być cierpliwym i wytrwałym? Łatwiej czerpać z życia jak najwięcej i nie zastanawiać się nad tym, co będzie potem. Dziś jest, a jutro przecież niepewne. To jest pewien model istnienia, ale czy życia? Co to jest życie? Na czym polega jego istota? Pytania można mnożyć, a prób odpowiedzi też jest sporo: filozoficzne systemy czy też prawdy teologiczne traktowały o tym niemało. Różnica między życiem a egzystowaniem jest jednak wielka.

Chrześcijańskie postrzeganie świata wymaga cierpliwości i wytrwałości. To naturalne, jak zmieniające się pory roku – i wszystko jest potrzebne. Jak wiosną trzeba ciepła słońca i kropli deszczu, żeby świat przyrody budził się do życia, tak człowiekowi potrzeba i chwil euforii, radości, nieopisanego szczęścia, i momentów zadumy, zamyślenia, czasem smutku. Czekanie, wytrwałość, cierpliwość są drogami do poznania sensu, głębokiego przekonania o celowości zadań i sytuacji. Czekanie: wytrwałe (bez zbędnego narzekania) i cierpliwe, w jakiś sposób zmienia człowieka. Daje możliwość przemyślenia czy to, na co się czeka jest dobre i warte naszego czekania?

Współczesna rzeczywistość biegnie, nieustannie brakuje czasu, co wynikać może albo ze złej organizacji dnia, albo z nadaktywności, która jest mechanizmem obronnym, ucieczką: trzecia praca, żeby nie wracać szybko do domu, bo tam kłopoty, albo odwrotnie: kolejna praca, żeby zarobić na utrzymanie rodziny, domu. Pośpiech towarzyszy ludziom każdego dnia, stąd nie zawsze jest czas na przemyślenie wyborów. I choć życie jest kruche, mija szybko – to żyje się TERAZ. Wczoraj już minęło, jutro jest niewiadomą przestrzenią, a na teraźniejszość ma się jeszcze jakiś wpływ i można czynić ją piękną. Jednak nie można

zapominać, że ostatecznie to nie człowiek decyduje o trwałości życia. Jeśli traktuje się Pana Boga poważnie, jeśli z miłością przychodzi się do Niego, wtedy naturalną staje się troska o życie swoje i innych. Życie jest darem, podobnie jak czas. Darem jest radość wschodzącego słońca, zapach kwiatów, ale też darem jest smutek po pogrzebie, który wynika z ludzkiej tęsknoty i prowadzi w kierunku nadziei na niebo, którego przecież życzy się swoim najbliższym, sobie, każdemu.

Wytrwać w chwilach trudnych, by osiągnąć radość, być cierpliwym w dążeniu do celu, szczególnie wtedy, kiedy na drodze spotyka się trudności. Zadowolenie, pokój serca w czekaniu płyną nie tylko ze świadomości istnienia celu. Gdy czekanie jest wzbogacone wytrwałością i cierpliwością, zdaje się być atrakcyjniejsze. I wtedy kruche, krótkie życie może być piękniejsze i bogatsze w radość. Przecież milej czekać cierpliwie, wytrwale niż w znużeniu, pośpiechu, narzekaniu. Ludzie całe życie czekają: zimą na lato, w młodości na dorosłość, w dorosłości na spełnienie, na Boga: każdego dnia, na nowo, w pełni.

Na koniec dedykuję Państwu dwa teksty o aniołach. Dlaczego? Ponieważ poezja jest pięknem, a tego w życiu nam potrzeba – to po pierwsze. Po drugie, jesienne miesiące wspominają ich w sposób szczególny: 29 września obchodziliśmy wspomnienie Archaniołów: Michała, Gabriela i Rafała, zaś 2 października wspominaliśmy naszych Aniołów Stróżów. Powodem niech będzie również (a może przede wszystkim) głębokie przeświadczenie, które jest udziałem każdego z nas: Aniołowie uczą nas cierpliwości i wytrwałości, ich obecność w naszym życiu zapewnia poczucie bezpieczeństwa, dzięki któremu możemy jeszcze głębiej czerpać w pełni z łaski danego nam czasu. Świadomość, że jest się bezpiecznym pośród burz – nawet jeśli na spokojne morze trzeba długo czekać – niewątpliwie jest źródłem pokoju serca.

Kamila Falińska

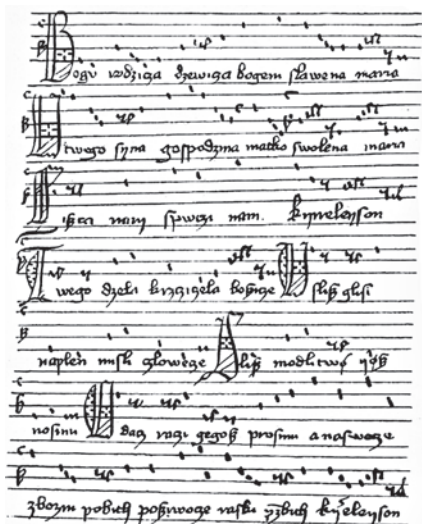
*Albowiem Pan jest twoją ucieczką,
jako obrońcę wzięłeś sobie Najwyższego.
Niedola nie przystąpi do ciebie,
a cios nie spotka twojego namiotu,
bo swoim aniołom dał rozkaz o tobie,
aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.
Na rękach będą cię nosili,
abyś nie uraził swej stopy o kamień.*

Ps 91, 9-12

*Anioł w Tobie
cieszy się z twojego
światła
placze nad twoją ciemnością
Jego skrzydła szumią
słowami miłości
wierszami pieszczotami
On strzeże
twojej drogi
prowadzi twój krok
anielskoczuje*

ks. Jerzy Szymik

Najstarszy rękopis wraz z nutami po roku 1407 r.

Bogurodzica – najstarsza polska pieśń religijna i najstarszy zachowany polski tekst poetycki wraz z melodią. Powstała w średniowieczu, najprawdopodobniej na przełomie XIII i XIV w. Pierwszy zapis tekstu pochodzi z ok. 1407 r., wcześniej prawdopodobnie mógł być przekazywany ustnie. W 1506 r. tekst pieśni został dołączony do Statutów Jana Łaskiego, gdzie podano informację, że jej autorem jest św. Wojciech, co prawdopodobnie nie jest prawdą, ponieważ nie znał on języka polskiego.

Na przestrzeni XIV–XVIII w. **Bogurodzica** pełniła także rolę hymnu Wielkiego Księstwa Litewskiego. Utrwalił ją szczególnie Sienkiewicz w „Krzyżakach” i Aleksander Ford w słynnej ekranizacji tej powieści.

Badacze języka i jego historii dostrzegają liczne związki z wyrazami w innych językach słowiańskich, co jest dowodem dawności Bogurodzicy.

I tak mamy wyraz **bożycze!** – wołacz od Bożyc, syn Boga, którego echem jest szlachcic – syn szlachetnego, lub książę – syn księcia. Kiedy Słońce nazywano księciem, to książę jawił się jako jego „syn”, stąd ta nazwa. Jeszcze ciekawszy jest wyraz – **zbożny** czyli dostatni, pełen zboża, który z czasem zaczęto tłumaczyć jako pobożny, i stąd pozostało używane do dziś wyrażenie „zbożny cel” (pobożny, miły Bogu).

Pewnym zaskoczeniem może być fragment: **U Twego Syna Gospodzina, matko...** Wcale nie znaczy to, że Maryja jest gospodynią u Swego Syna, gdyż **gospodzin** znaczy pan, władca, czyli to Syn – Jezus jest Gospodzinem, Panem.

Z kolei słowo **dziela** znaczy: dla, przez, za pośrednictwem, a więc nie ma tu mowy o żadnym dziele.

Nieznane już dziś zaimki, wyrazy **jaż** i **jegoż** też mogą zmylić, szczególnie ten drugi, który bardziej nam przypomina słowo: jego i być może niesłusznie ktoś pomyślał, że to stara

Bogurodzica

Przy okazji ostatnich Parafialnych Misji Świętych, podczas wieczornych Apeli śpiewaliśmy Bogurodzicę.

Ten jeden z najstarszych polskich tekstów był szczegółowo omawiany w szkole i do dziś jest podniośle śpiewany podczas wyjątkowych uroczystości i rocznic państwowych, czy kościelnych. Na ogół, z czasem, zapominamy prawdziwe znaczenie archaicznego słownictwa, w którym widać piękno i ewolucję naszego języka, a tylko pozostaje w nas ogólne znaczenie treści i nastrój. Ciekawe, czy ktoś z nas po tych apelach spróbował przypomnieć sobie, co znaczą te dziwnie dziś brzmiące niektóre słowa, czy zajrzał do podręczników dzieci. I chociaż Pielgrzym nie jest pismem o tematyce językowej, to postanowiliśmy przybliżyć tę polszczyznę prawdopodobnie sprzed ponad 700 lat, tym bardziej, że ta dawna wersja językowa jest nadal używana.

Oto tekst dawny i próba utworzenia jego wersji współczesnej niezupełnie dosłownej, ale z zachowaniem znaczenia:

*Bogurodzica, dziewica,
Bogiem sławiona Maryja!
U twego syna, Gospodzina,
matko zwolona Maryja!
Zyszczy nam, spuści nam.
Kirielejson.*

*Twego dziela Krzciela, bożycze,
Usłysz głosy, napelnij myśli człowiecze.
Słysz modlitwę, jaż nosimy,
A dać raczy, jegoż prosimy,
A na świecie zbożny pobyt,
Po żywocie rajski przebyt.
Kirielejson*

*Bogarodzico, dziewico,
błogosławiona Maryjo!
Matko wybrana
z woli twego Syna, Pana, Maryjo!
Pozyskaj dla nas, ześlij nam.
Kyrie eleison (Panie zmiłuj się).*

*Przez Twego Chrzciciela, Synu Boży,
Usłysz głosy, napelnij myśli ludzkie.
Usłysz modlitwę, którą zanosimy,
I racz dać o co prosimy:
Na świecie dostatni pobyt,
Po śmierci rajskie życie.
Kyrie eleison (Panie zmiłuj się).*

forma słowa jego. Tymczasem **jaż** znaczy – którą, a **jegoż** – o co (np. prosimy). **Sławiona i zwolona**, to z czasem sławiona (chwalona) i zwolona. O ile słowo sławiona znamy współcześnie, to zwolona zanikła, a w to miejsce pojawiło się wyrażenie z woli (np. wybrana).

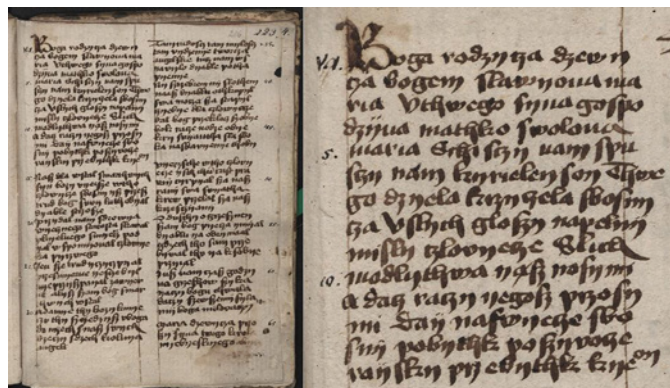
Ciekawe jest użycie określenia **po żywocie**, podczas gdy dziś mówimy po śmierci. Wskazuje to na niezachwianą wiarę ludzi średniowiecza w to, że po życiu jest ciąg dalszy, np. raj, niebo. Znacznie później ze śmierci uczyniono granicę między ziemskim a wiecznym życiem.

I wreszcie samo słowo **Bogurodzica** jest wyjątkowe. Dla czego Bogurodzica, a nie Boga/rodzica, jakbyśmy dzisiaj powiedzieli? W odległych czasach średniowiecza, kiedy pisany język polski dopiero powstawał, mówiło się: komu matka, komu rodzicielka, a nie czyja – jak obecnie. Tak więc komu rodzicielka – Bogu. I choć później już mówiono i pisano Bogarodzica, to w tej pieśni pozostała starsza forma. Pewną pozostałością w języku współczesnym jest dziś nieco żartobliwe określenie: „matka dzieciom”.

Widoczna więc archaiczność Bogurodzicy, tej najstarszej polskiej pieśni maryjnej, jak i wielu późniejszych pieśni np. wielkopostnych, jest często przekazywana w niezmienionej

postaci z pokolenia na pokolenie. I choć wiemy, że język żyje, bowiem jedne wyrazy umierają, znikają, a inne się rodzą, to pieśń religijna i ludowa jest, jak pisał Mickiewicz: „arką przymierza między dawnymi a nowymi laty”. Może warto więc w pieśniach kościelnych „przechować” dawne wersje językowe, a pięknem języka współczesnego cieszyć się w jakże licznych i wciąż powstających nowych, współczesnych tekstach.

WN

Trzeci wśród najstarszych rękopisów pieśni znajdujący się w kodeksie „Miscellanea theologica” z 1456 r., posiadanym przez Bibliotekę Narodową, który udostępniono zwiedzającym podczas 1-dniowego pokazu 19 listopada 2016 r. z okazji 1050-lecia Chrztu Polski.

MODLITEWNE WTORKI

krótkie nabożeństwa po Mszy św. o 8⁰⁰

wtorek po I piątku miesiąca
nabożeństwo do
św. Michała Archaniola

następny wtorek
modlitwa do
św. Antoniego z Padwy

kolejny wtorek
modlitwa do św. o. Pio

ostatni wtorek miesiąca
modlitwa do św. Józefa

U
W
A
G
A

W I piątki miesiąca o godz. 16.30
zapraszamy wszystkie dzieci
na Mszę św. do Serca Pana Jezusa w ich intencji
i ze specjalnym błogosławieństwem.
Zapraszamy również wszystkich,
którzy w intencji dzieci chcą się modlić
i Mszę św. ofiarować.

I ZNOWU JESIEŃ!

Jesień, która jak co roku nadeszła po upalnym lecie, sprzyja refleksji o przemijaniu, o starości. Często mówimy, że starość to jesień życia. I tak jak jesień może być bardzo różna, a więc słoneczna z babim latem, z kolorowymi liśćmi na drzewach, z błękitnym niebem, ale też smutna, deszczowa i chłodna, tak i okres starości może być smutny lub radosny. To, jaka jest starość zależy w dużej mierze od nas samych, od naszego nastawienia do innych i do siebie. Jak słusznie zauważa franciszkanin o. Leon Dyczewski: „To, że się starzejemy, jest jednakże dla wszystkich, to, jak się starzejemy, jest różne dla każdego.”

Polityka senioralna w naszym kraju zwraca uwagę między innymi na integrację osób starszych zarówno wewnątrzpokoleniową, jak i międzypokoleniową, bezpieczeństwo seniorów a także ich aktywność.

Jak my, osoby starsze, możemy wesprzeć działania na rzecz seniorów, które dotyczą przecież bezpośrednio nas?

Przede wszystkim ważna jest otwartość na drugiego człowieka i życzliwość w stosunku do niego. Zabiegajmy o więzi z innymi. Piątkowe spotkania w naszej parafii po Mszy świętej o godzinie 8 są okazją do takich kontaktów i zawierania nowych znajomości lub podtrzymywania dotychczasowych. Odpowiedzmy pozytywnie na zaproszenie księdza Proboszcza.

Poczucie bezpieczeństwa to również rozumienie zjawisk, które dzieją się wokół nas. Zaprzyjajmy się z biblioteką osiedlową i poświęćmy część naszego czasu na czytanie książek, czasopiśmie.

Uznanie przez osoby starsze aktywności za wartość mobilizuje je do działania. Przemija model rodziny, w której osoby starsze żyły w otoczeniu bliskich. Dzisiaj są one często samotne, a więc muszą być samodzielne i wspierane przez znajomych. Człowiek nie żyje sam dla siebie - jeżeli tylko mamy siły, żyjmy z innymi i dla innych. Niech jesień życia będzie okresem pogodnym.

Helena Hrapkiewicz

Ludzie, którzy przyjmują swoją starość nie robiąc z niej problemu, są młodszy od tych, którzy chcą za wszelką cenę zachować swoją młodość.

Antoni Kępiński, psychiatra

październik 2017

pielgrzym

PARAFIALNE MISJE ŚWIĘTE 2017

Początek misji - ks. Proboszcz błogosławi misjonarzy

Nabożeństwo wdzięczności zmarłym

Przed jednym z Apeli Jasnogórskich

Apel Jasnogórski - przyjmowanie światła

Piątkowa droga krzyżowa ulicami parafii

Młodzież z krzyżem przy jednej ze stacji drogi krzyżowej

Na zakończenie misjonarze oddają ks. Proboszczowi klucze i stulę

Błogosławieństwo pod krzyżem misyjnym

fot. Andrzej Klukowski, Beata Urban